

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.12.2002
KOM(2002) 637 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

ETT INTEGRERAT REGELVERK
FÖR AVTAL OM FISKEPARTNERSKAP MED TREDJELÄNDER

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
ETT INTEGRERAT REGELVERK
FÖR AVTAL OM FISKEPARTNERSKAP MED TREDJELÄNDER

INNEHÅLL

1.	INLEDNING.....	3
2.	GEMENSKAPENS ÅTAGANDEN NÄR DET GÄLLER BILATERALA FISKEAVTAL MED EKONOMISKA BIDRAG.....	4
2.1.	En hållbar fiskeripolitik utanför gemenskapens vatten.....	4
2.2.	Skälen till gemenskapens åtaganden.....	6
2.3.	Syftet med gemenskapens finansiering.....	7
3.	MÅL MED FISKEPARTNERSKAPSAVTAL (FPA) OCH DERAS TILLÄMPNING	9
3.1.	Varför är det nödvändigt med fiskepartnerskapsavtal?.....	9
3.2.	Tillämpning av fiskepartnerskapsavtal	9
4.	SLUTSATS.....	11

1. INLEDNING

Gemenskapen slöt fiskeavtal efter förändringar i havsrätten under sjuttioalet. I rådets resolution av den 3 november 1976 kom medlemsstaterna överens om att föra över sin nationella behörighet inom det här området till gemenskapen.

Som det anges i meddelandet från kommissionen om *reformen av den gemensamma fiskeripolitiken*¹ tror kommissionen att det är viktigt att en förbättrad politik när det gäller fiskeavtal, utformas gemensamt av alla parter, privata och offentliga, inom gemenskapen. Detta är betydelsefullt för att bekräfta gemenskapens åtagande att bidra till en hållbar utveckling av fisket på internationell nivå. Vid världstoppmötet om hållbar utveckling (WSSD) i Johannesburg anslöt sig Gemenskapen till målsättningen att eftersträva ett globalt hållbart fiske, inklusive målsättningen att "bibehålla eller återställa bestånden till en nivå som kan producera maximalt hållbar avkastning i syfte att, snarast och om möjligt inte senare än 2015, nå dessa mål för utfiskade bestånd". Detta och de andra åtaganden som EG anslöt sig till i den Genomförandeplan som antogs i Johannesburg kommer att vara vägledande för den framtida externa dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Kommissionen erkänner att fiskeavtalen fall för fall måste ta hänsyn till de olika och ofta komplexa förhållandena i de berörda tredjeländerna, liksom till skillnader mellan de olika intressenterna.

- Gemenskapen bör i första rummet hävda den egna fiskenäringens legitima mål och inom det internationella ramverket² söka allianser med utvecklingsländer i kustområden genom **multilaterala insatser** som täcker fiske på internationellt vatten, gränsöverskridande fiskbestånd och långvandrande arter. Gemenskapen bör som en del i en hållbar fiskeripolitik också verka för internationellt och regionalt samarbete för hållbart utnyttjande av tillgångarna baserat på sunda vetenskapliga rekommendationer och bättre system för kontroll och för att genomdriva efterlevnad. Alla dessa betingelser är väsentliga för en ekonomiskt livskraftig och konkurrenskraftig fiskenäring.
- Där fiskeintressena traditionellt delas och där balanserade förbindelser föreligger, i synnerhet med grannstater i kustområden, bör kommissionen befästa dessa förbindelser genom att samarbeta med de berörda tredjeländerna för att upprätta en ansvarsfull förvaltning av fisket genom **kontinuitetsavtal**. Detta görs genom att fiskeansträngningen anpassas till de aktuella resurserna i överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken för att åstadkomma en hållbar utveckling i miljömässiga, ekonomiska och sociala termer och enligt rådets slutsatser av den 30 oktober 1997³.
- I bilaterala förbindelser som kännetecknas av ekonomiska, sociala eller institutionella skillnader kommer gemenskapen att med hjälp av **fiskepartnerskapsavtal (FPA)** stärka samarbetet för att säkerställa att en hållbar fiskeripolitik utövas och att utnyttjandet av tillgångarna blir rationellt och

¹ KOM(2002) 181 slutlig av den 28 maj 2002.

² När det gäller EG:s medverkan i regionala fiskeriorganisationer (RFO) se KOM 613 av den 8 december 1999 och rådets slutsatser av den 16 juni 2000.

³ Dok 11784/97 av den 4 november 1997.

ansvarsfullt i parternas ömsesidiga intresse. För att den europeiska fjärrfiskeflottan skall kunna befästa sin roll måste ett hållbart utnyttjande av de globala fiskbestånden säkras.

Meddelandet är inriktat på **fiskeavtal som slutits med tredjeländer och som inbegriper utbetalning av ekonomiska bidrag**. Kommissionen föreslår att bilaterala fiskeförbindelser successivt förändras från avtal om tillgång till att bli partnerskapsavtal med avsikten att bidra till ansvarsfullt fiske i parternas ömsesidiga intresse. Eftersom dessa avtal huvudsakligen upprättas med utvecklingsländer, särskilt AVS-länderna är det nödvändigt att

- för det första granska de politiska målen för gemenskapens åtaganden när det gäller att verka för en politisk dialog om fisket,

- för det andra identifiera och ange de åtgärder som bör vidtas för att uppnå de politiska mål som gemensamt ställts upp av EG och dess partners.

2. GEMENSKAPENS ÅTAGANDEN NÄR DET GÄLLER BILATERALA FISKEAVTAL MED EKONOMISKA BIDRAG

2.1. En hållbar fiskeripolitik utanför gemenskapens vatten

Fiskeavtalen har gjort det möjligt för EG att upprätta stabila förbindelser med 15 utvecklingsländer i kustområden. Dessa avtal tillhandahåller den nödvändiga ramen för ett hållbart utnyttjande av fisketillgångarna.

Dessa fiskeavtal ger i Europa och i kuststaterna ofta upphov till viktig, ofta livsnödvändig, ekonomisk verksamhet, inte bara genom utnyttjande av fiskeresurser utan också genom att närliggande verksamhet utvecklas. Den positiva effekten på utvecklingslandets lokala ekonomier av det nya partnerskapsavtalet bör bli ännu mera betydelsefull i framtiden⁴.

I grönboken om den gemensamma fiskeripolitiken⁵ angavs en tydlig och invändningsfri diagnos av den föreliggande situationen när det gäller politiken för fjärrfiskeflottan. Situationen försvåras av att fjärrfisket utvecklas i ett globalt sammanhang karakteriserat av knapphet och överutnyttjande av vissa fiskbestånd och blir mindre och mindre konkurrenskraftigt gentemot fiskeflottorna från tillväxtländer inom fisket som kan arbeta med lägre kostnader. Under tiden leder den ökande förekomsten av bekvämlighetsflagg, olagligt fiske, brist på tydliga regler och direkta eller indirekta stöd till ökande konkurrensstörningar och till att det utvecklas metoder som erbjuder färre garantier för att globalt fiske skall kunna bibehållas⁶.

Under tiden har EG också åtagit sig att

⁴ För att nå därhän kommer gemenskapen att genomföra hållbarhetsbedömningar av FPA och konsekvensbedömningar för att värdera effekten på den lokala ekonomin.

⁵ Dok KOM(2001)135 slutlig av den 20 mars 2001, punkt 3.9 *Den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension*.

⁶ Se Kommissionens meddelande *Gemenskapens åtgärdsplan för att stoppa illegalt, icke rapporterat och oreglerat fiske KOM(2002) 180 slutlig* av den 28 maj 2002.

- öka sina insatser när det gäller en hållbar utveckling i dess miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekter⁷,

- förbättra de politiska och ekonomiska styrelseformerna globalt,

- bidra till att få bukt med fattigdomen i linje med målen för en hållbar utveckling och den gradvisa integreringen av AVS-staterna i världsekonomin,⁸ inbegripet förhandlingar om fiskeriprodukter⁹ enligt WTO:s utvecklingsagenda från Doha.

Målet för den Europeiska Gemenskapen:

Den Europeiska Unionen har vid ett flertal tillfällen enats om att den skall verka för ett hållbart fiske inom och utanför gemenskapens vatten. Olika europeiska politikområden skall tillsammans bidra till detta **övergripande mål** när de följer sina egna **specifika målsättningar**:

- Det utmärkande målet med den gemensamma fiskeripolitiken är att behålla den europeiska närvaron i fjärrfisket och att skydda den europeiska fiskerisektorns intressen.
- Det utmärkande målet med den europeiska utvecklingspolitiken är att stödja utvecklingsländernas möjligheter att utnyttja sina egna marina resurser, att öka det lokala mervärdet och att erhålla skäliga ersättningar för utländska flottors tillträde till deras EEZ.

Övriga europeiska politikområden såsom Forskning, Handel och Miljö, bidrar också genom sina egna målsättningar till det övergripande målet om hållbart fiske.

För att säkra en lång framtid för fjärrfisket, bör fiskeripolitiska åtaganden inom det området grundas på samma principer som för den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller hållbart utnyttjande av fiskeresurserna och integrering av miljöaspekter.

Om politiska initiativ från EU:s sida uteblir skulle det på medellång sikt leda till en successiv minskning av gemenskapens fjärrfiskeflotta. Detta skulle inte komma till stånd genom att fartyg skrotas utan snarare genom flaggskifte och särskilt genom byte till bekvämlighetsflagg och/eller en ökning av privata fiskearrangemang. De senaste årens erfarenheter har visat att det faktum att gemenskapens fartyg lämnat tredjeländers fiskevatten inte har lett till att fisket avtagit, utan att det förblir av samma omfattning eller till och med ökar när fartyg från gemenskapen ersätts med fartyg från tredjeländer eller fartyg som för bekvämlighetsflagg. I de fall där privata licenser säljs till aktörer finns det också risk för att den som förvärvat licensen inte gynnar fiskenäringen och dess anställda i det aktuella tredjelandet på det sätt som riktade insatser från gemenskapen gör.

⁷ Jfr Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Mot ett globalt partnerskap för hållbar utveckling*" KOM(2002) 82 slutlig av den 13 februari 2002. Dessutom bidrar EG till världstoppmötet om hållbar utveckling, jfr särskilt *genomförandeplanen för världstoppmötet om hållbar utveckling (WSSD)* och särskilt punkterna 29, 30 och 31 i den.

⁸ Jfr Cotonouavtalet, särskilt artiklarna 18, 23, 34, 53, 69 och 74-78 och rådets resolution om fiske och fattigdomsbekämpning av den 8 november 2001 (dok. 13398/01 av den 14 november 2001).

⁹ Jfr WTO Ministerial Conference Fourth session Doha 9-14 November 2001 WT/MIN(01)/DEC/W/1 "... in this context of these negotiations, participants shall also aim to clarify and improve WTO disciplines on fisheries subsidies, taking into account the importance of this sector to developing countries ...".

Denna situation bör undvikas, eftersom den skulle leda till en avsevärt minskad roll för EG:s yttre fiskeripolitik och till att det europeiska fjärrfisket försvinner och, gradvis som en följd, att gemenskapens förmåga minskar när det gäller att stå fast vid och genomföra de åtaganden som gjorts i bilaterala och multilaterala fiskeavtal. Detta skulle också leda till en situation där det europeiska fjärrfisket kommer att ersättas av annat fjärrfiske, vars kriterier och villkor kanske inte stämmer överens med en global hållbar fiskeripolitik.

2.2. Skälen till gemenskapens åtaganden

Kommissionen tror av dessa skäl att gemenskapen som en offentlig aktör i förhandlingar och förvaltning av fiskepartnerskapsavtal måste fortsätta med sin verksamhet inom det här området för att kunna verka för FAO:s Uppförandekodex för ansvarsfullt fiske (Code of Conduct for Responsible Fisheries, FAO-1995) och FAO:s s.k. Compliance Agreement (Compliance Agreement with International Conservation and Management Measures by Fishing Vessels on the High Seas, FAO 1993). Denna ståndpunkt ingår i rådets resolution av den 8 november 2001¹⁰, där den potentiella rollen för fiskeavtal erkändes när det gäller att minska fattigdomen, om dessa avtal utformas och implementeras så att de uppfyller hållbarhetsprinciperna.

Kommissionen tror därför att det europeiska bidraget till en ansvarig fiskeripolitik kräver att ett bindande regelverk utformas och implementeras mellan gemenskapen och de berörda utvecklingsländerna i kustområden.

Med syftet att upprätta en politisk dialog om fiskefrågor måste ett sådant bindande regelverk tydligt utformas genom ömsesidig överenskommelse och kunna kontrolleras på lämpligt sätt i likhet med all annan politik och verksamhet inom gemenskapen.

Av detta skäl måste den s.k. koherensprincipen, som finns inskriven i fördraget¹¹, uppfyllas. Inom varje politikområde bedrivs arbetet mot målen med de medel och förfaranden som står till förfogande¹², men överensstämmelse med europeiska yttre aktiviteter måste säkerställas. Gemenskapens fiskepartnerskapsavtal (FPA) kommer därför att utformas i överensstämmelse med koherensprincipen.

FPA-avtalen skall alltså innehålla mål för en hållbar utveckling av fisket, vilket inbegriper hushållning med resurser, kontroll och tillsyn av fiskeflottor. Följande skall tas i beaktande:

- Hushållning med resurser är en känslig fråga i våra förbindelser med utvecklingsländer och bedömningen av det tillgängliga överskottet i dessa länders vatten måste
 - stämma överens med principen om att det är kuststaten som råder översin fiskeripolitik¹³,

¹⁰ Dokument 13938/01 av den 14 november 2001.

¹¹ Enligt artikel 178 i fördraget skall gemenskapen "beakta målen i artikel 177", dvs. gemenskapens mål för politiken för utvecklingssamarbete, "då den genomför sådan politik som kan beröra utvecklingsländerna".

¹² Jfr den andra delen av det här meddelandet.

¹³ Gemenskapen inser att utvecklingsländer i kustområden har en legitim rätt att utöva en nationell eller regional fiskeripolitik som i) syftar till hållbart utnyttjande av landets fisketillgångar, ii) till att öka det lokala mervärdet och iii) till att få rättvisast möjliga pris för rätt till åtkomst till resurser som de själva inte har kapacitet att bärga. Denna fiskeripolitik skall också respektera rättigheter och skyldigheter som härrör från Förenta Nationernas havsrättskonvention.

- vara grundad på vetenskapliga och tekniska rekommendationer så som de har definierats i artikel 62 i UNCLOS¹⁴,
 - stämma överens med gemenskapens mål att undvika överfiske av de berörda bestånden i den lokala befolkningens intresse och för att ge dess fiskesektor en långsiktig hållbarhet, därför måste fiskemöjligheter överensstamma med och baseras på den bästa tillgängliga vetenskapliga informationen,
 - bedöma den sannolika miljömässiga effekten av fisket med sikte på att nödvändiga förbättringsåtgärder skall vidtas.
- Kontroll, uppföljning och övervakning är svaga punkter när FPA-avtal implementeras. Detta kommer att avhjälpas med partnerskapsinsatser från de berörda länderna vid fiskekontrollerna i överensstämmelse med inriktningen i reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.
 - Tillsynen av flottan kan tänkas inbegripa att den europeiska fjärrfiskeflottan inkluderas i partnerlandets fiskeflotta. FPA-avtal kan tillhandahålla ett lämpligt regelverk och finansiella instrument som återspeglar våra samarbetsländers utvecklingsmål och uppmuntrar överföring av teknik, kapital och kunskap genom att främja samriskföretag mellan intressen i gemenskapen och i de berörda kuststaterna¹⁵.

Dessutom kommer gemenskapen att försäkra sig om att offentliga medel används för att stödja goda styrelseformer i de kuststater som har för avsikt att utöva en hållbar fiskeripolitik.

2.3. Syftet med gemenskapens finansiering

Att gemenskapen betalade ersättning för tillgång till fiske för gemenskapens fiskeflottor var ursprungligen till största delen motiverat av att kuststaterna beskattades på resurser. Den ekonomiska ersättningen baserades på den tillgång till de fiskemöjligheter som den berörda kuststaten erbjöd.

Nu ställs gemenskapen inför ytterligare utmaningar som har sin grund i resursknapphet, överfiske, olagligt, icke rapporterat eller oreglerat fiske, utmaningar som förvärras av bristen på medel att i de aktuella utvecklingsländerna i kustområden säkra en hållbar förvaltning av fiskeresurserna i de vatten som de har överhöghet över.

Åtgärder måste därför vidtagas i syfte att stärka förmågan hos utvecklingsländer i kustområden att implementera verksamhet som ingår i utvecklingsstrategierna för hållbart

¹⁴ Som det angavs i meddelandet om *reformen av den gemensamma fiskeripolitiken* kommer den här frågan att tas upp i en handlingsplan som särskilt inriktas på utvärdering av fiskbestånden utanför gemenskapens vatten.

¹⁵ Utöver finansieringsinstrumenten inom den gemensamma fiskeripolitiken kan annat stöd tillhandahållas genom instrument som PRO€INVEST (ett partnerskapsprogram mellan EU och AVS-länderna avsett att främja investeringar och tekniköverföring i AVS-länderna), ESIP (ett investeringsprogram för EU och länderna inom SADC) som kompletterar och är nära samordnat med PRO€INVEST, eller investeringsanslaget till Cotonou-avtalet (som övervakas gemensamt av EIB och kommissionen) för att uppmuntra och stödja investeringar och samarbete mellan företag inom fiskenäringen i AVS-länderna genom att höja kvaliteten på den lokala produktionen och exporten eller genom att tillhandahålla resurser för finansiering av investeringar. Dessa instrument kan också spela en viktig roll för att säkra att lokala aktörer och deras sammanslutningar använder och uppfyller internationella standarder, vilket är en del av implementeringen av FPA-avtalen och därför också bidrar till hållbarhet i det lokala fisket.

fiske i gemenskapens partnerländer. Denna politik skall tillämpas tills de berörda länderna själva har tillägnat sig förmågan att effektivt sköta sin fiskeripolitik.

Det är nödvändigt att vidga tillämpningsområdet för gemenskapens ekonomiska stöd. I framtiden kommer det ekonomiska stödet att motiveras av de två parternas ömsesidiga intresse av att investera i en hållbar fiskeripolitik och inte bara vara betalning för rätten att fiska till nytta för de europeiska fiskeriföretagen. Ekonomisk ersättning från gemenskapen kommer att tillhandahållas och utvecklingsländer i kustområden kommer att fortsätta att göra en del av sitt överskott tillgängligt för intressenter i gemenskapen.

Kommissionen anser att det ekonomiska stöd som gemenskapen gör tillgängligt inte skall ses som ett bidrag till europeiska fiskare. Detta stöd är motiverat av gemenskapens behov, och i ömsesidigt intresse, att tillhandahålla relevant stöd till utveckling och förvaltning av en hållbar fiskeripolitik i de länder där europeiska fjärrfiskeflottor är verksamma.

En klar åtskillnad kommer att göras mellan:

- Den ekonomiska ersättningen i utbyte mot fiskemöjligheter för Europeiska fartyg. Den privata sektorn skall i ökande grad ta på sig ansvaret för den ekonomiska ersättningen.
- Den del av den ekonomiska ersättningen som anslås till partnerskapsåtgärder inom fisket såsom beståndsuppskattningar, kontroll, uppföljning och övervakningsaktiviteter.

I framtiden skall gemenskapens ekonomiska stöd ses som en investering för att förbättra rationellt och ansvarigt fiske och därför också som baserat på nya överväganden. Detta bidrag täcker huvudsakligen utgifter som hänger samman med kostnader för förvaltning, vetenskaplig bedömning av fiskbestånd, kontroll och övervakning av fiske och även uppföljning och utvärdering hur hållbar fiskeripolitiken är.

Detta tillvägagångssätt kräver en ny sammansättning av de ekonomiska bidragen. Fiskemöjligheternas relativa vikt blir av sekundär betydelse och parternas gemensamma intresse av att åstadkomma ansvarigt fiske på hållbar grund kommer att ta över som den viktigaste beståndsdelen.

I framtiden bör EG:s ekonomiska stöd inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, med full respekt för principen om att kuststaten råder över sin fiskeripolitik, ta hänsyn till vilka medel som behövs för att genomföra ett hållbart fiske. EG:s ekonomiska stöd skall med bedömning från fall till fall ta hänsyn till följande parametrar:

- den relativa andelen av gemenskapens intresse av att utnyttja överskott och mervärde¹⁶ från de europeiska verksamheterna i partnerlandets fiskenäring. Fiskerättigheterna skall fastställas på en nivå som överensstämmer med målet om hållbart utnyttjande av fiskbestånden och som är realistisk att uppnå. Om FPA-avtalet förnyas, kommer utnyttjandegraden av fiskemöjligheterna att tas i beaktande.
- specifika, riktade åtgärder och deras implementering, som överenskommit mellan parterna

¹⁶ Mervärde som härrör från verksamhet kopplad till fiskenäringen men som inte består av fiske.

och

- vilka åtaganden som kuststaten gjort för att uppnå hållbart fiske och implementera de nödvändiga åtgärderna i parternas ömsesidiga intresse.

Nivån på redarnas avgifter måste ingå i FPA-avtalen, där parternas rättigheter och skyldigheter regleras¹⁷.

Gemenskapen måste säkerställa en större insyn i och överensstämmelse med de övergripande gemenskapsreglerna vad gäller budget och utvecklingspolitik. Kommissionen kommer att utveckla ett tilltillvägagångssätt för implementering, tillsyn och kontroll av de medel av den ekonomiska ersättningen som avsätts för partnerskapsåtgärder inom fisket.

3. MÅL MED FISKEPARTNERSKAPSAVTAL (FPA) OCH DERAS TILLÄMPNING

3.1. Varför är det nödvändigt med fiskepartnerskapsavtal?

Det globala målet med den gemensamma fiskeripolitiken är att säkerställa hållbar förvaltning av fiskeresurserna från ekonomisk, social och miljömässig synpunkt också utanför gemenskapens vatten och särskilt inom ramen för FPA-avtal som sluts med tredjeländer. Av det skälet kommer kommissionen att genomföra bedömningar av hur hållbarheten påverkas av FPA-avtalen, grundat på den bästa tillgängliga informationen och i samråd med relevanta berörda parter.

För att säkerställa koherens mellan den gemensamma fiskeripolitiken i dess yttre och inre dimensioner, liksom koherens mellan den gemensamma fiskeripolitiken och gemenskapens politik för utvecklingssamarbete måste instrument och förfaranden bidra till att de globala målen för fiskets hållbarhet nås i våra partnerstaters vatten¹⁸.

FPA-begreppet måste vara basen för den gemensamma fiskeripolitikens yttre dimension för att kunna bidra till att upprätta förutsättningar för hållbart fiske utanför gemenskapens vatten, vilket betonas i kommissionens meddelande med titeln *Mot ett globalt partnerskap för hållbar utveckling*¹⁹.

Kommissionen föreslår att det ska upprättas ett sektoriellt partnerskap för fiske med utvecklingsländer i kustområden av liknande slag som de samarbetsprogram som föreskrivs i Cotonou-avtalet.

3.2. Tillämpning av fiskepartnerskapsavtal

Den dialog som äger rum innan FPA-avtal ingås bör, med full respekt för att det är kuststaten som råder över utvecklingspolitik, behandla utformningen av betingelserna för en politik för hållbar utveckling av fisket i det berörda landets vatten.

Detta kommer att ge möjlighet till

¹⁷ Kommissionen kommer att analysera avgifterna för fiskelicenser i mikroekonomiskt perspektiv och därvid ta hänsyn till särdragen för olika slag av fiske.

¹⁸ Detta kommer att göras genom synergier mellan nationell och regional programplanering enligt Cotonou-avtalet och FPA-avtalen.

¹⁹ KOM (2002) 82 av den 13 februari 2002.

- att göra en bedömning av den nationella fiskeripolitiken som den utformats av kuststaten,
- att identifiera de behov som bör tillgodoses i kuststaten för att åstadkomma en hållbar utveckling av dess fiskesektor under hänsynstagande till den lokala ekonomin,
- att uppskatta de ekonomiska resurser som krävs på gemenskapsnivå, antingen som stöd för utveckling eller för FPA-avtalet med full hänsyn till de olika finansiella instruments särdrag,
- att göra de vetenskapliga och tekniska bedömningar som är nödvändiga för att uppskatta tillståndet hos de resurser som potentiellt kan utnyttjas i den berörda kuststatens vatten,
- att identifiera förekomsten av och betingelserna för tillgång till det överskott som kan utnyttjas av fjärrfiskeflottorna,
- att fastställa den andel av detta överskott som kuststaten är beredda överlåta till gemenskapens fiskare,
- att bedöma de eventuella hoten mot miljön från fisket med sikte på att vidta lämpliga motåtgärder,
- att definiera en ram för de gemensamma intressena och för lämpliga åtgärder att vidta och hur dessa skall utvärderas,
- att formulera ett rättsligt och institutionellt ramverk som tar hänsyn till skyldigheter och politiska åtaganden både när det gäller att åstadkomma ansvarsfullt fiske och att tillåta rationellt utnyttjande av fiskeresurserna från miljömässig, ekonomisk och social synpunkt,
- att bedöma vilka synergier som kan vinnas på regional nivå av regionalt fiskeripolitiskt samarbete,
- att avgöra vilka bidrag som de offentliga myndigheterna bör lämna till ansvarigt fiske, att åstadkomma ett positivt klimat för investeringar och främja de tekniska, vetenskapliga och sociala överföringar som är nödvändiga för fiskenäringen,
- att identifiera vilken ekonomisk verksamhet som skulle ta hänsyn till och bidra till att verkställa de berörda offentliga myndigheternas politiska initiativ,
- att identifiera medborgarnas behov i allmänhet.

Närhelst det är möjligt skall FPA-avtalet, i parternas ömsesidiga intresse och enligt målen för samarbetsavtalet, stödja åtgärder som syftar till att främja tillkomsten av samriskföretag, kunskapsöverföring, tekniköverföring, investeringar och administrationskapacitet till nytta för fiskenäringen och enligt mål och riktlinjer för partnerskapsavtalen om samarbete mellan EG och det berörda tredjelandet.

FPA-avtalen skall utgöra en del av det logiska sammanhanget i kuststaternas utvecklingsstrategier som de utformas utifrån utvecklingsprogram som utarbetas på nationell och regional nivå med hjälp från gemenskapen. Utvecklingsarbetet bör också användas

för att säkerställa att den berörda kuststaten utarbetar en fiskeripolitik, att det görs en uppföljning av de verksamheter som ägt rum, inklusive det som görs när det gäller fjärrfiskeflottor som fiskar i vatten som står under kuststatens överhöghet för att bedöma effekterna av fiskets utveckling i hållbar riktning.

FPA-avtal kommer att fortsätta att förhandlas och förvaltas enligt de föreliggande institutionella reglerna. Den rättsliga grunden för förhandlingar och godkännande av avtal kommer att förbli artikel 300 i EG-fördraget i kombination med fördragets artikel 37.

4. SLUTSATS

Med rådets slutsatser från oktober 1997 i åtanke bekräftar kommissionen att den yttre dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken är en väsentlig del av denna politik.

Kommissionen anser att de politiska principerna när det gäller EG:s åtaganden för sin fjärrfiskeflotta bör förändras med sikte på att bidra till en hållbar utveckling av fisket och i parternas ömsesidiga intresse. De bilaterala åtagandena bör ta hänsyn till EG:s internationella åtaganden och baseras på principerna för den gemensamma fiskeripolitiken, dvs. att upprätta en hållbar fiskeripolitik från ekonomisk, social och miljömässig synpunkt och grundat på bästa tillgängliga vetenskapliga data.

Kommissionen föreslår därför, i överensstämmelse med den allmänna inriktningen av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, att instrument och förfaranden skall användas som baseras på FPA-avtal för att utforma ett integrerat och bindande regelverk mellan parterna, för att säkra koherens i den yttre fiskeripolitik som tillämpas gentemot de kuststater med vilka EG har fiskeförbindelser. Kommissionen kommer att fastställa tydliga regler för definitionen av de olika delarna av fiskeavtalen.

Under förutsättning att politisk enighet nås om det här meddelandet, med full respekt för gemenskapens nuvarande åtaganden, särskilt när det gäller de avtal och protokoll som nu är föremål för förhandlingar, anser kommissionen att det här synsättet bör främjas och successivt omsättas i handling, så att hållbarhetsutvärderingar kommer att utföras för de nya förhandlingarna om partnerskapsavtal på fiskets område från och med 2003.